

نویسنده: م. ک. بهادرا کمار (M.K.Bhadrakumar).

منبع و تاریخ نشر: اندیا پانجیلان «2026-08-16».

برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل».

ترامپ، ونس را مأمور برقراری ارتباط با مودی کرد

Trump deposes Vance to reach out to Modi

محمد بن سلمان، ولیعهد و نخست وزیر عربستان سعودی، در دیدار با دونالد ترامپ، رئیس جمهور ایالات متحده، کاخ سفید، واشنگتن، ۱۸ نوامبر ۲۰۲۵، به این موضوع نگاه می‌کند

تماس تلفنی جی دی ونس، معاون رئیس جمهور آمریکا، با نارندرا مودی، نخست وزیر، در ۸ آگوست، غافلگیرکننده بود. نه طرف آمریکایی و نه طرف هندی، هیچ‌کدام به فوریت این تماس در بالاترین سطح رهبری اشاره‌ای نکرده‌اند.

می‌توان گفت که این اولین باری است که ترامپ با واگذاری ونس، از کنترل معاون گونه خود بر روابط آمریکا و هند با هند دست می‌کشد. این تماس، سیگنال‌های متناقضی را منتشر می‌کند. البته «تصویر کلی» این است که شبه اتحاد بین چین و روسیه، قطعاً در حال تغییر روابط نیروها علیه غرب به طور کلی و علیه آمریکا به طور خاص است.

به طور خاص، استراتژی «فشار حداکثری» ترامپ در قبال ایران در حال فروپاشی است. اغراق در مورد اهمیت ژئوپلیتیکی عمیق جنگ آمریکا در ایران دشوار می‌شود. هیچ‌کس انتظار نداشت که جنگ به چنین بن‌بستی برسد، زمانی که دیگر نمی‌توان در مورد نظم به رهبری آمریکا در غرب آسیا صحبت کرد. سوالات مربوط به عقب نشینی و کاهش نیروهای ایالات متحده رو به افزایش است و این با سبک دیپلماتی ترامپ که بین زور، تهدید به زور و مذاکره در نوسان است، تشدید شده است. واشنگتن امروز در پیگیری منافع اصلی خود – جلوگیری از تهدید جریان آزاد نفت، کمک به تضمین امنیت اسرائیل، تأمین امنیت کشورهای وابسته به خود و مهم‌تر از همه، جلوگیری از به چالش کشیدن برتری آمریکا در منطقه توسط هر کشور یا ترکیبی از کشورها – ناتوان است.

در چنین پس‌زمینه ای است که ترامپ به ونس دستور داد تا با مودی تماس بگیرد - از ونس به عنوان یک «درمانگر ایمان» در ریاست جمهوری که به شدت به دعا‌های زنده و رویدادهای شفاف‌بخش وابسته است، استفاده کرد. ترامپ آگاه بود که هندی‌ها به عنوان یک تمدن، خویشاوندی را گرامی می‌دارند و محاسبه کرده بود که احساس رنج و بیگانگی آنها به بهترین وجه توسط کسی که او را «خویشاوند» خود می‌دانند، التیام می‌یابد. با این اوصاف، اشتباه نکنید، ترامپ همچنین حق ورود به ماجرا را در آینده برای خود محفوظ می‌دارد.

ترامپ امیدوار بود به چه چیزی دست یابد؟ به عبارت ساده، او با ارائه جانی تازه به «مشارکت جهانی» ایالات متحده و هند، شعار رو به زوال سال‌های گذشته، غرور هندی‌ها را اغوا کرده است. جای تعجب نیست که هیچ بیانیه یا بیانیه مطبوعاتی در مورد مکالمه ونس با مودی منتشر نشد؛ نه واشنگتن و نه سفارت ایالات متحده در دهلی کلمه‌ای نگفتند. اما مودی در یک پست در رسانه‌های اجتماعی نوشت: «از معاون رئیس جمهور ایالات متحده، جی. دی. ونس، تماس تلفنی دریافت کردم. ما در مورد راه‌های تعمیق بیشتر مشارکت استراتژیک جهانی جامع هند و ایالات متحده در زمینه‌های کلیدی بحث کردیم. تولد پسر او و بانوی دوم را به گرمی تبریک گفتیم و برای تمام خانواده آرزوی موفقیت کردیم.» [تأکید اضافه شده است.]

همچنین یک بیانیه مطبوعاتی آرام‌بخش از هند منتشر شد که تأکید می‌کرد دو رهبر «در مورد تحولات منطقه‌ای و جهانی مورد علاقه متقابل تبادل نظر کردند». با این حال، جالب اینجاست که سفیر ایالات متحده، سرجیو گور، تماس ونس را در زمان واقعی دنبال

کرد و با ویکرام مصری، وزیر امور خارجه و اجیت دووال، مشاور امنیت ملی، دیدار کرد. گور با وزیر دفاع، جایشانکار، ملاقات نکرد، که نشان می‌دهد «بخش عملیاتی» تماس و نس در حوزه NSA قرار داشته است (که اخیراً نقش بزرگ‌تری را به عنوان دیپلمات ارشد هند نیز بر عهده گرفته است).

جالب اینجاست که این بار، دووال کم‌حرف بود، اما مهمان آمریکایی‌اش پرانرژی بود. گور در X نوشت: «جلسه‌ی پرباری با مشاور امنیت ملی، اجیت دووال، داشتم تا در مورد تعمیق همکاری استراتژیک ایالات متحده و هند صحبت کنیم. همکاری نزدیک ما با هند برای رسیدگی به چالش‌های امنیتی جهانی حیاتی است. ایالات متحده و هند اهداف مشترک زیادی دارند و تعامل ما همچنان رو به افزایش است!» [تأکید اضافه شده است.]

نکته مهم این است که گور تعمیق همکاری استراتژیک ایالات متحده و هند با دولت ترامپ را به «رسیدگی به چالش‌های امنیتی جهانی» مرتبط کرد، جایی که او تأکید کرد، ایالات متحده و هند «اهداف مشترک زیادی دارند». روی هم رفته، توصیف گور از دیدار با دووال به عنوان «پربار» به زبان سخنگو، به این معنی است که گور و دووال به جایی رسیده‌اند، اگرچه این دیدار به نتیجه «سازنده‌ای» نرسید.

لازم نیست دانشمند موشکی با شید تا بزرگترین «چالش امنیتی جهانی» که دولت ترامپ امروز با آن روبروست - جنگ با ایران - را درک کنید. به عبارت ساده، ترامپ که حرفه سیاسی مودی را مسخره، تحقیر و حتی تهدید به نابودی کرده است، وجهه لازم برای درخواست کمک از او را نداشت و در عوض و نس را به این سمت منصوب کرد.

در واقع، با توجه به اوضاع فعلی، حرفه سیاسی ترامپ در خطر است. تصمیم او برای حمله به ایران با مخالفت اکثریت مردم آمریکا روبرو است و بر چشم انداز حزب جمهوری خواه در انتخابات میان دوره‌ای نوامبر سایه می‌اندازد. به عبارت دیگر، ترامپ با چشم انداز کنترل دموکرات‌ها بر کنگره در صورت تبدیل شدن افکار عمومی به سونامی خصومت روبرو است. دیروز، برای اولین بار، ترامپ ادعا کرد که افزایش قیمت بنزین هزینه کمی برای جنگ صلیبی آمریکا علیه ایران است!

شکی نیست که میلیاردرهای یهودی که کنگره را کنترل می‌کنند، از ترامپ می‌خواهند که ایران را صرف نظر از هزینه‌های مربوطه نابود کند. ترامپ دیروز اشاره کرد که تنگه هرمز به قلمرو آمریکا تبدیل خواهد شد، که معادل تهدید ایران با حمله زمینی است. تحلیلگران از قبل حدس می‌زنند که ترامپ، با توجه به نداشتن توانایی نظامی برای فتح ایران، ممکن است دستور استفاده از سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی را برای کسب برتری صادر کند.

پاشنه آشیل ایالات متحده در مخالفت کشورهای شورای همکاری خلیج فارس با جنگ نهفته است، که به معنای امتناع آنها از شرکت در جنگ علیه ایران است. طبق گزارش‌ها، امارات متحده عربی مخفیانه با تهران تماس گرفته است.

آیا تصادفی است که ترامپ روز پس از اعلام اتحاد نظامی دفاعی ترکیه-عربستان سعودی-پاکستان، به ونس دستور داد تا با مودی تماس بگیرد؟ مطمئناً هند نزدیکترین سرزمین دوستانه پنتاگون در صورت بروز فشار در دریای عرب است. این لحظه مودی در سال ۲۰۰۳ است.

وقتی دولت جورج دبلیو بوش به دنبال مشارکت هند در «ائتلاف کشورهای داوطلب» به رهبری آمریکا برای حمله به عراق بود، یک لابی قدرتمند در هند از مشارکت هند حمایت می‌کرد؛ اما اگر نخست وزیر وقت، واجپایی، قاطعانه (با حمایت قاطع پارلمان) از این امر امتناع می‌کرد، لابی‌گران طرفدار آمریکا می‌توانستند کار را تمام کنند - با عواقب فاجعه‌باری برای منافع ملی کشور.

وضعیت امروز حتی پیچیده‌تر است. زیرا، یک مانع بزرگ بر سر راه هند وجود دارد، یعنی تفاهم‌نامه تبادل لجستیک - پیمان لجستیک نظامی که توسط هند و ایالات متحده در 29 اگوست 2016 توسط دولت فعلی امضا شد (چیزی که دولت UPA از انجام آن خودداری کرده بود) که به هر دو کشور اجازه می‌دهد از تأسیسات نظامی تعیین‌شده یکدیگر برای سوخت‌گیری، تعمیر و تأمین مجدد تدارکات به صورت متقابل و قابل بازپرداخت در طول رزمایش‌های مشترک، آموزش‌ها و مأموریت‌های بشردوستانه استفاده کنند.

در واقع، ترامپ در درجه اول در این جنگ به نفع اسرائیل، که ستاره راهنمای سیاست غرب آسیای دولت مودی است، می‌جنگد. و نتیجه این جنگ تا حد زیادی آینده اسرائیل را تعیین خواهد کرد. بی تفاوت بودن به دلایل مختلف تصمیم سختی برای رهبری هند است؛ در عین حال، شرکت در جنگ علیه ایران برای حفاظت از منافع اصلی اسرائیل نیز انتخابی عجیب است، به خصوص که روسیه و چین و همچنین کل کشورهای جنوب جهان نظاره‌گر جایگاه هند در زمینی خواهند بود که حتی متحدان اروپایی آمریکا از ورود به آن می‌ترسند.

----- **با احترام «16-08-2026»**

.....